

مشخصات لایحه

دوره نهم - سال اول

شماره ثبت:

۳۱۷

شماره چاپ:

۵۹۸

تاریخ چاپ:

نام دفتر:

مطالعات سیاسی

مشخصات گزارش

شماره مسلسل:

۲۶۰۱۳۰۶۸

تاریخ انتشار:

۱۳۹۲/۴/۲۳

به نام خدا

اظهار نظر کارشناسی درباره:

«لایحه موافقتنامه همکاری‌های امنیتی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری پاکستان»

مقدمه

در مقدمه توجیهی لایحه بر تعمیق و گسترش روابط دوستانه دیرینه دو کشور هم‌مرز ایران و پاکستان با تأکید بر تحکیم مناسبات امنیتی منطقه‌ای اشاره شده است. قرار گرفتن دو کشور در کانون بحران‌های منطقه‌ای ناشی از حضور شیطنت‌آمیز ایالات متحده آمریکا و گروه‌های انحرافی مانند طالبان، سپاه صحابه، القاعده و تکفیری‌ها و همچنین جرائم سازمان‌یافته، پدیده تروریسم و قاچاق مواد مخدر از جمله مؤلفه‌های الزام‌آور ارتقای مناسبات و روابط امنیتی دو کشور می‌باشد.

کلیات لایحه

موافقتنامه مزبور در ۱۱ ماده با محورهای زیر در تاریخ ۱۳۹۱/۱۱/۲۰ در تهران به امضای وزرای کشور دو دولت رسیده است:

۱. زمینه‌های همکاری،
۲. روش‌های همکاری،
۳. مبارزه با تروریسم،
۴. موارد امتناع از همکاری،
۵. بهره‌برداری از اطلاعات و اسناد،
۶. هزینه‌ها،
۷. کارگروه مشترک،
۸. وزارتخانه‌های مسئول،
۹. حل و فصل اختلافات و اصلاح موافقتنامه،
۱۰. ارتباط با سایر موافقتنامه‌ها،
۱۱. اعتبار موافقتنامه.

ملاحظات و موارد قابل نقد

۱. عدم شفافیت سازوکارهای تبادل اطلاعات و اسناد در محورهای پیش‌بینی شده و ایهام در چگونگی اجرای آن،
۲. عدم مشخص شدن دقیق اعضای کارگروه مشترک در بند «۷»، برای مثال حضور فرماندهان نیروی انتظامی و پلیس مرزی دو کشور در کارگروه ضروری است،
۳. عدم پیش‌بینی کمیسیون‌هایی برای کارگروه، برای مثال وجود کمیسیون‌های مشترکی مانند: مبارزه با تروریسم، مواد مخدر، امور مرزی و... ضروری است،
۴. محدود کردن زمان اجرای لایحه به پنج سال و تمدید آن به یک سال نیز منطقی نبوده و شایسته است لایحه حداقل برای ۱۰ سال لازم‌الاجرا باشد.